

Duitse verliezen bij de Vrede van Versailles

1. Rijnland gedomilitariseerd; 2. Eupen en Malmédy aan België; 3. Saargebied tijdelijk aan Frankrijk; 4. Elzas-Lotharingen aan Frankrijk; 5. Opper-Silezië gedeeltelijk aan Polen; 6. Posen en West-Pruisen grotendeels aan Polen; 7. Danzig als Vrijstaat onder de Volkenbond; 8. Memelland aan Litauen; 9. Noord-Sleeswijk aan Denemarken.

schuldig heette; die schuld moest ook door de ondertekenende Duitse ministers uitdrukkelijk erkend worden. Tot de Volkenbond werd Duitsland niet toegelaten.

Als onderpand voor de naleving van het verdrag kregen Frankrijk, Engeland en België het recht, vijftien jaar lang Duitsland bewesten de Rijn militair te bezetten, met belangrijke bruggehoofden op de oostelijke oever. Na de ontruiming zou Duitsland in al die gebieden geen eigen strijdkrachten mogen legeren. Het Saargebied zou met zijn steenkolenmijnen eveneens vijftien jaar lang onder Frans bestuur komen te staan: dan zou er een volksstemming gehouden worden. Herbewapening werd Duitsland verboden; zijn leger moest beperkt blijven tot de z.g. *Reichswehr*, een beroepsleger van 100 000 man, bestemd om de binnenlandse orde te handhaven.

Het was een harde vrede. Had Duitsland evenwel de eerste wereldoorlog gewonnen, dan zouden de eisen die zijn in meerderheid in chauvinisme zwelgende regeerders aan de verslagenen gesteld hadden, ongetwijfeld nog aanzienlijk zwaarder zijn geweest dan die welke het zelf bij het Verdrag van